עירין קדישין תניינא — במדבר

[אמר המעתיק זה המאמר הגם שתחלתו כבר נאמר בעירין קדישין קמא רק מחמת שנחסר בשם תשלום המאמר ואומר חבל על דאבדין הוכפל בכאן ונאמר ג"כ תשלום המאמר] מה שאמר בשנת תקפ"ב שאו את ראש כל עדת בני ישראל למשפחותם לבית אבותם הנה ידוע למי שיודע וכן הוא האמת כי האדם בעבודת השם יתברך בזיכוך גופו וחימרו מתאוות הגשמיות והעביות יכול להגיע למעלות למדריגות היותר גבוהות יותר מהמלאכים ושרפים ואפנים וחיות הקודש כי נשמת ישראל נחצבות מתחת כסא הכבוד יתברך וזה ידוע כי אצל כסא הכבוד כתוב ופני אדם ופני ארי' לימין ופני שור ופני נשר לשמאל לארבעתן נמצא שמדריגת האדם יותר מעולה ומשובח מכל הג' חיות הנושאות את הכסא כי הוא מוקדם ונמנה בראשונה ובעבודתו וזיכוך חומרו יכול להגיע לאדם דעילאה הגבוה והרמה יותר מהג' חיות הנושאות את הכסא שהם ג"כ גבוהים ורמים מהמלאכים והשרפים ואופנים בסוד הכתוב יעקב חבל נחלתו שבנענוע קצה החבל התחתון מגיע לאדם דעילאה הגבוה וכו' שישכן עליו השי"ת להיות בסוד הכסא וזה כמראה אדם עליו מלמעלה שמחמת עבודתו וזיכוך חומרו וגופו מתאוותיו יכול להגיע לאדם דעילאה וכו' וכן יש באדם מדריגה פחותה שאין למטה הימנה כי זה ידוע למי שיודע שיש ד' יסודות אש רוח מים עפר והעפר היא הפחות והגרוע והמעובה שבד' יסודות הנ"ל והוא המאוחר שבכולן וכל המוקדם היא המשובח ודק ביותר מים מן העפר ורוח מן המים ואש יותר גבוה ורמה מן הרוח לצד דביקותו ורוחניותו וגופו של האדם נבנה ונברא מן יסוד העפר בסוד ויצר ד' אלקים את האדם עפר מן האדמה ואדם יסודו מעפר וסופו לעפר מיסוד הגרוע והפחות מד' יסודות הנ"ל נמצא שבאדם יש בו חדא לטיבותא וחדא לגרעותא שאין למטה ממנו שבהטיב אדם דרכו ללכת בדרכי עבודת השי"ת בזיכוך חומרו וגופו ויכול להגיע למעלה למדריגה יותר גדולה מן המלאכים ושרפים וכו' כנ"ל וח"ו בהיפך ברוע מעשיו יכול לירד לנוקבא דתהומא רבא שחומרית וגופנית נלקח משם מיסוד העפר והכל הולך למקומו לשורשו וזה עבודת כל ימי חיו להפוך החומר לצורה בזיכוך חו"ג מתאוותיו הבהמיות ולהכניס האור בתוך החושך עד שיאור החושך מתוך האור ולא יהי' שום הבדלה ופירוד ביניהם וזה ויהי' לשון צער לבד מה שנאמר במעשה בראשית שהיא לשון שמחה כנודע כי האדם צריך להכניס את האור המכונה בשם בוקר בזיכוך מדותיו וחומריותיו ויהפוך החושך המכונה בשם ערב שהיא התאוות הגשמיות לבוקר שיאור החושך מתוך האור ויהי' שניהם בשוה כחשכה כאורה ולהיות יום אחד ומלאך רע בע"כ יענה אמן שיהפוך לטוב בסוד וירא ד' את האור כי טוב וזה סוד הכ' שיעקב ובניו קראו לו גל עד גל היא לשון התגלות אלקים שאצלם הי' בהתגלות בלי שום מיצר ודוחק כי גופם וחומרם הי' בתכלית הבהירות והזהירות והשיגו אור אלקות בלי שום טירחא ויגיעה בשבירת תאוותם וגשמיותם והי' גופם זך ונקי בתכלית הבהירות בסוד אדם דלעילא עד שמחמת גודל הבהירות האירו לבני לבן שנתחברו יחדיו והאירו בהם גם כן הארה גדולה כל כך עד שבעל כרחן הודו כי מלאך רע יענה בעל כרחו אמן ולבן קרא לו יגר שהדותא ויגר היא לשון מיצר ודוחק והעידו שאפי' במקום

מיצר ודוחק שהיא מקום חושך ואופל שהיא בתאוות החומריות והגשמיות וגוף העכור ועב ושם ג"כ יכולין להשיג התגלות ופירסום אלקותו בזיכוך חומרו כי בסוד הכתוב ויהי ערב ויהי בוקר כנ"ל וזה גם כן כוונת הכתוב השמים שמים לד' והארץ נתן לבני אדם שמים כינוי לחכמה עילאה אור אלקותו שנמשך מאותיות הוי' ב"ה אור עצמותו אין סוף יתברך שמו הוא לד' צריך האדם דלתתא בזיכוך חומר וגוף מתאוות הבהמיות להאיר ולהכניס הארה ובהירות שיאירו שניהם יחדיו שוה בשוה כמו אור עליון בסוד ויהי' ערב וכו' וזה והארץ נתן לב"א שהוא סוד העפר כנ"ל שמאיר גם כן כמו השמים שמים לד' יחדיו ידבקו ומלאך רע בעל כרחו יענה אמן כנ"ל וזה היא גם כן סוד הכתוב אם רוח המושל תעלה עליך מקומך אל תנח רוח המושל היא כינוי לאור אלקותו חכמה עילאה שהיא למעלה וגבוה הרבה מגוף והחומר העב ועל כן נקרא בשם מושל אם רוח המושל תעלה עליך כנ"ל שהגעת והשגת לחכמה עילאה לאור אלקותו הנקרא בשם רוח המושל וזה לשון תעלה עליך שהיא באקראי בעלמא ועל כן אמר ומזהיר מקומך אל תנח היינו מקומך שהיא סוד עפר שנברא ממנו הגוף והחומר אל תנח שתראה לזכך אותו ולברכו בתכלית הזיכוך והבהירות מתאוות הגופניות והגשמיות שיאורו ג"כ בתכלית הבהירות שניהם כאחד בשוה בסוד ויהי ערב וכו' כנ"ל ומלאך רע בע"כ יענה אמן תהי' זאת בקביעות ולא בדרך ארעי כהוראת לשון תעלה כנ"ל וזה מי מנה עפר יעקב ומספר את רובע ישראל מי הוא בינה בסוד חמשים שערי בינה כמספר מ"י ולזה אמר מי מנה אם הגעת למדריגת מ"י שהיא הבינה אז תראה לברר ולזכך הגשמיות והעביות שבגוף המכונה בשם עפר יעקב שיאור בבהירות וזהירות כמו המעלה למדריגת של מ"י סוד נ' שערי בינה בסוד האחדות ולא בסוד המספר שהיא סוד התחלקות שיאורו שניהם בשוה ותיבת מי שבתחילת המקרא הולך על שניהם על עפר יעקב ועל מספר רובע ישראל שיכנס המ"י שהיא הבינה על עפר יעקב ועל מספר שהיא ענין התחלקות ויהי' הכל אחדות אחד אור פשוט אור עצמות אין סוף ב"ה ולא ב' חלקים מחמת עביות הגוף וזה ג"כ סוד הכתוב שאו מרום עיניכם וראו מי ברא אלה כי אלה מרומז סוד אברהם יצחק ויעקב שהיא בסוד ארי' שור נשר מארבע החיות הנושאות את הכסא וצריך לקשר ולדבק את עצמו תמיד אל שורשו שממנה מקור מחצבו כי נשמת בני ישראל חצובות מתחת כסא הכבוד יתברך בסוד אדם דלעילא בסוד אדם שבארבע חיות שהוא המובחר וכו' כנ"ל לחבר המי סוד הבינה עם אלה שהוא סוד ג' חיות הנשארות וישכן עליו השי"ת שיהי' מוכן על ידו זיכוך חומרו כנ"ל שהיא כסא לשכון עליו השי"ת וזה וראו מ"י ברא אלה שיחבר המ"י עם אלה ויהי' בסוד ד' חיות וזה שאו את ראש בני ישראל למשפחותם שאו היא ענין התנשאות שיראו להגביה ולישא את ראש בני ישראל ר"ל את נפש רוח ונשמה של בני ישראל הנתונים במוח ובראש בזיכוך חומרם וגופם למשפחותם היא לשון חיבור ודיבוק כמו מספחת היא שיחבר וידבק נפש רוח ונשמה של בני ישראל בזיכוך גופם לבית אבותם שהיא סוד דלעילא המובחר שבד' חיות כי נשמתם ומקורם מן המקום ההיא ויהי' כחשיכה כאורה שיאור הגוף כמו הנשמה ומלאך רע בעל כרחו יענה אמן בסוד ויהי ערב ויהי בוקר וזה לבית אבותם וכו' כנ"ל וזהו שכתוב שאו את ראש לשון יחיד כמו שלמעלה היא אחדות פשוט כמו כן למטה יחדיו ידבקו לאין סוף ברוך הוא אחדות אחד אמן כן יהי' רצון: